

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Jan. 1875, kl. 2 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående de ändringar i gällande Tulltaxe-underrättelser och dermed sammanhang egande stadganden, som påkallas af det genom Kongl. förordningen den 15 Maj 1874 införda nya skeppsmätningssätt; Gifven Stockholms Slott den 22 Januari 1875.

Genom nådig förordning den 15 Maj sistlidna år har Kongl. Maj:t, med upphäfvande af Kongl. förordningen angående mätning af handelsfartyg och båtar den 21 December 1865, enligt hvilken fartygs drägtighet skulle bestämmas efter den last detsamma förmådde bära, uttryckt i nyläster om 100 centner eller 10,000 skålpund, påbjudit införande af ett nytt mätningssätt för handelsfartyg, enligt hvilket fartygs drägtighet skall bestämmas efter det utrymme för fraktgods och passagerare, som i fartyget förefinnes, uttryckt i ton, utgörande hvardera 108,187 svenska eller 100 engelska kubikfot.

Då nu den förra mätningseenheten, Nyläst, och den nya, Ton, af hvilka den förra betecknar en viss vikt och den senare en viss rymd, följaktligen icke kunna omedelbart med hvarandra jemföras, så att en kvantitet uttryckt i nyläster kan med lätthet evalveras i en motsvarande kvantitet ton, har det i följd af den nämnda förändringen i mätningss-

sättet funnits nödigt att beträffande sådana i gällande författningar förekommande bestämmelser om fartygsafgifter eller annat, dervid hänsyn skall tagas till fartygens lästetal, särskilda föreskrifter meddelades om huru dessa bestämmelser böra tillämpas på fartyg, som blifvit i ton uppmätta.

Så har Kongl. Maj:t genom nådig kungörelse den 5 Juni nästlidna år meddelat de förändrade bestämmelser beträffande fyr- och båk-afgiftens utgörande, som af det nya mätningssättet funnits påkallade, likasom ock Kongl. Maj:t genom nådig kungörelse den 16 Oktober 1874 förordnat om hvad iakttagas bör för att bringa taxor å de för fartyg efter deras dräglighet till vissa orter, kommuner, bolag eller enskilda personer utgående hamnumgälder samt kanal- och andra dylika afgifter till öfverensstämmelse med den nya förordningen angående mätning af handelsfartyg.

Jemväl i afseende på åtskilliga stadganden, som dels finnas intagna i tulltaxe-underrättelserna och dels eljest i dermed sammanhang egande ämnen tillkommit under medverkan af Riksdagen, erfordras dylika bestämmelser, hvarom Kongl. Maj:t alltså vill härmed hos Riksdagen göra nådig framställning.

Hvad då först angår det i § 4 af nämnda underrättelser förekommande stadgande, att lastpenningar till Kongl. Maj:t och Kronan skola utgöras med 70 öre för hvarje nyläst, så hafva Kommerce-kollegium och General-tullstyrelsen efter erhållen nådig befallning att inkomma med förslag till de ändringar i berörda §, som af det nya mätningssättet påkallades, uti ett den 12 nästlidne November gemensamt afgifvet utlåtande erinrat, hurusom Kongl. Maj:t uti nyssnämnda kungörelse den 16 Oktober 1874 fastställt ett sådant förhållande mellan nyläster och ton, att en nyläst skulle anses motsvara, när fråga vore om segelfartyg, 3,14 och, hvad anginge ångfartyg, 4,5 ton; hvarjemte embetsverken vidare hufvudsakligen anført, att, med tillämpning af berörda förhållande, det belopp af 70 öre för nyläst, hvarmed lastpenningarne nu utgöras, skulle motsvara för segelfartyg $22^{92}/_{314}$ öre och för ångfartyg $15^{5}/_{9}$ öre för ton. Visserligen innehölle omförmälda kungörelse jemväl närmare föreskrifter om huru vid de till visst belopp för nyläst fastställda afgifters beräkning efter ton borde med uppkommande bråktal förfaras; och i fråga om afgifter, som blifvit påbjudna för tillgodoseendet af vissa orters, kommuners eller enskildes behof af tillgångar för allmänt nyttiga företags tillvägbringande kunde det otvifvelaktigt vara af vigt, att vid en dylik uträkning någon minskning i den inkomst af dessa afgifter, som varit afsedd, icke uppstode genom uteslutandet af bråktal. Men ett annat förhållande framställde sig i fråga

om de till Kronan utgående lastpenningarne, hvilka under de senast förflutna tio åren inbringat en med hvarje år ökad inkomst, den der år 1864 utgjorde 351,870 Riksdaler 27 öre samt år 1873 uppgick till 638,160 Riksdaler 79 öre och hvars fullständiga upphäfvande Kongl. Maj:t ock hos den år 1872 församlade Riksdagen föreslagit. Embetsverken, som i betraktande häraf icke hyste någon tvekan om att, vid bestämmandet af det belopp, hvarmed nämnda afgift, beräknad efter ton, skulle utgå, de bråktal, medelst hvilka en närmare motsvarighet till den efter nyläst beräknade afgiften erhöles, lämpligen kunde, till lättnad vid uppbörden, utslutas, ansågo sig derjemte böra i underdånighet framhålla önskvärdheten deraf, att till beredande af ytterligare lättnad och större enkelhet i detta hänseende afgiften blefve fastställd till lika belopp per ton för segel- och ångfartyg, i hvilket fall samma belopp borde bestämmas till det lägre tal, afgiften efter förut angifven beräkningsgrund borde för ångfartyg utgöra. Mot en dylik förändring mötte dock betänklighet i den omständigheten, att segelfartygen sålunda skulle få sig tillerkänd en lindring i afgifter, som icke komme ångfartygen till godo; hvarjemte till följd af det i § 36 af skeppsmättningsförordningen meddelade stadgande, att svenska fartygs på det äldre mätningssättet grundade och före den 1 April 1875 utfärdade mätbref skulle ega full giltighet intill den 1 April 1877, en bestämmelse tillika om afgiftens belopp för nyläst fortfarande blefve nödig. Vid sålunda anförda förhållanden och för den händelse att Kongl. Maj:t icke skulle finna skäligt att till Riksdagen göra förnyad framställning om afskaffandet af den i flera hänseenden mindre lämpliga beskattning, som genom lastpenningarnes utgörande vore sjöfarten pålagd, föreslogo embetsverken ett sådant tillägg i § 4 af tulltaxe-underrättelserna, att för fartyg, uppmätta i ton, lastpenningarne skulle beräknas till 15 öre för ångfartyg och till 22 öre för segelfartyg.

På grund af hvad embetsverken sålunda anført och då Kongl. Maj:t icke finner skäl att nu förnya den framställning om lastpenningarnes afskaffande, som vid 1872 års riksdag i nåder afgafs men icke vann Riksdagens bifall, vill Kongl. Maj:t härmed i öfverensstämmelse med embetsverkens hemställan föreslå, att § 4 af tulltaxe-underrättelserna må erhålla följande förändrade lydelse:

»Lastpenningar till Kongl. Maj:t och Kronan utgöras för fartyg, som innehafva gällande svenskt mätbref, deri dräktigheten angifves i nyläster, med 70 öre för hvarje nyläst, samt för fartyg, uppmätta enligt de i Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 15 Maj 1874 angående mätning af handels-

fartyg bestämda grunder, med 15 öre af ångfartyg och 22 öre af segelfartyg för hvarje ton. Ifrågavarande umgälder betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock om — — — lossar; och må härvid jemväl såsom barlastade anses fartyg, hvilkas lastqvantitet är i förhållande till deras drägtighet af ringare betydenhet; i hvilket hänseende bestämmelserna uti § 2 mom. 2 punkten 2 af Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 5 Juni 1874 angående förändrade föreskrifter i afseende å utgörande af fyr- och båk-afgiften samt uppboriden deraf skola lända till efterrättelse.»

»Då lossning — — — meddelas.»

»Från lastpenningars erläggande befrias — — — skola tjena till grund.»

»I alla dessa fall — — — tullpass.»

Vidare och sedan, i anledning af ett från General-tullstyrelsen inkommet förslag om inrättande i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg af s. k. frilager, dit varor skulle få från nederlag öfverflyttas för att i större eller mindre partier användas till proviantering af fartyg, som, i drägtighet icke understigande 10 nyläster, under vissa förhållanden besökte någon af nämnda hamnar, Kongl. Maj:t genom nådig proposition den 20 Februari 1874 föreslagit Riksdagen medgifvande af åtskilliga tull-lättnader för varor, som på sådant sätt användes, har Riksdagen, enligt hvad i särskilda underdåniga skrivelser den 21 påföljande Maj tillkännagifvits, bifallit dels att det i § 9 mom. 3:o af då gällande tulltaxe-underrättelser för erhållande af tullrestitution vid utförsel af de i samma § uppräknade varor stadgade förbehåll om utförselns bestyrkande medelst intyg af embetsmyndighet i lossningsorten äfvensom det i Kongl. kungörelserna den 7 December 1866 och den 19 Juli 1872 för återbekommande af tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin stadgade enahanda förbehåll finge förfalla under de af Kongl. Maj:t föreslagna vilkor, hvartill bland annat hörde, att utförseln skulle ske i fartyg om minst 10 nylästers drägtighet, dels ock att, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af frilager i ofvannämnda städer böra komma till stånd, ej mindre utgående nederlagsafgiften för varor, som till fartygs proviantering från frilagren uttogos, finge eftergifvas, än ock från de i tulltaxe-underrättelsernas § 9 mom. 1:o samt i nyssbemälda Kongl. kungörelser förekommande stadganden om vissa minimiqvantiteter, hvartill utförda varor borde uppgå, för att restitution af tull eller erlagd bränvinstillverkningsafgift därför skulle kunna erhållas, undantag finge beviljas för de fall då

varorna till proviantering af fartyg i Öresund utfördes *under enahanda förhållanden* med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet; varande härmed öfverensstämmande föreskrifter intagna såväl i nu gällande tulltaxe-underrättelser som i Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge; hvarjemte nådig förordning angående frilager för proviantering af fartyg i Öresund sistnämnda dag blifvit i enlighet med General-tullstyrelsens ofvanberörda förslag utfärdad.

För tillgodonjutande af de genom Riksdagens nyssbemälda skrivelser för vissa fall medgifna förmåner dels af frihet från erläggande af utgående nederlagsafgift och dels af rätt att vid utförsel af de i § 9 af tulltaxe-underrättelserna uppräknade varor erhålla tullrestitution och vid utförsel af bränvin återbekomma erlagd tillverkningsafgift, utan iakttagande af eljest gällande stadganden om viss minimiquantitet å den utförda varan och om utförselns bestyrkande genom intyg från lossningsorten, erfordras således såsom allmänt vilkor, att det fartyg, hvari utförseln sker, skall hafva en drägtighet af minst 10 nyläster.

I fråga nu om bestämmande af ett häremot svarande vilkor för fartyg, som blifvit uppmätta efter det nya mätningssättet, bör till en början anmärkas, att, då i förevarande fall det angifna drägtighetsmättet icke har något inflytande på afgifter, som skola för fartygen erläggas, utan uppenbarligen afser endast att beteckna gränsen mellan mindre kustfarare och större till navigering i öppen sjö ämnade fartyg, så förefinnes icke här, såsom i afseende å lastpenningarne, lika hinder för att en och samma bestämmelse meddelas för segelfartyg och för ångfartyg.

På grund häraf och då uti svensk-danska deklARATIONEN den 22 September 1871, angående särskilda bestämmelser till befrämjande af handels- och sjöfartsförbindelsen mellan de båda länderna särskildt med afseende å Öresund lästetal och tontal med hvarandra sammanställas efter den beräkningsgrund att en nyläst antages motsvara $3\frac{1}{3}$ ton, anser Kongl. Maj:t samma beräkningsgrund jemväl i nu förevarande fall lämpligen böra utan åtskilnad mellan segel- och ångfartyg iakttagas; och vill alltså härmed i nåder föreslå:

dels att såväl den af senaste Riksdag medgifna befrielse från utgående nederlagsafgift för varor, hvilka till proviantering af fartyg från frilager uttagas, som ock de i § 9 mom. 1:o af tulltaxe-underrättelserna och i mom. 7:o af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 på grund af

dylikt medgifvande intagna stadganden derom att det i allmänhet för erhållande af tullrestitution eller återbekommande af erlagd bränvinstillverkningsafgift föreskrifna vilkor af viss minimiqvantitet å den utförda varan icke eger tillämplighet då varan för proviantering af fartyg i Öresund utförts under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, må förblifva gällande äfven fastän i Kongl. frilagersförordningen den 18 ofvannämnda September införes ett tillägg af den syftning, att hvad der stadgas rörande fartyg om 10 nyläster och deröfver äfven skall tillämpas å fartyg, som efter nya mätningssättet uppmätts till $33\frac{1}{3}$ ton eller deröfver;

dels ock att den, enligt Riksdagens beslut i § 9 mom. 3:o af tulltaxe-underrättelserna i fråga om restitution af tull och i mom. 5 b) af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 i fråga om restitution af bränvinstillverkningsafgift för vissa fall då utförseln skett i fartyg, icke understigande 10 nylästers drägtighet, medgifna befrielse från skyldigheten att förete bevis från lossningsorten må ega tillämpning äfven då i de nämnda fallen utförseln skett i fartyg, som, uppmätta efter nya mätningssättet, icke understiga $33\frac{1}{3}$ ton.

Slutligen anser Kongl. Maj:t sig böra i nåder fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå, att den nya förordningen angående mätning af handelsfartyg skall träda i kraft den 1 April 1875, och att följaktligen den nådiga författning, som af Riksdagens beslut i anledning af denna proposition kan påkallas, bör förenämnda dag vara till allmän efterrättelse utfärdad.

Handlingarne i detta mål skola tillhandahållas det Utskott, till hvars handläggning ärendet af Riksdagen öfverlemnas; Och förblifver Kongl. Maj:t Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

G. S. Åkerhielm.

*Utdrag af protokollet öfver Finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 22 Ja-
nuari 1875.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern CARLSON,
Hans Excellens Herr Statsministern för utrikes ärendena BJÖRNSTJERNA,
Statsråden: BERG,
WENNERBERG,
BERGSTRÖM,
Friherre ALSTRÖMER,
WEIDENHIELM,
LOVÉN,
Friherre ÅKERHIELM, och
Friherre VON OTTER.

Slutligen uppläste Departementschefen till justering följande, i öfver-
ensstämmelse med Kongl. Maj:ts på Statsrådets enhälliga tillstyrkande fat-
tade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga propositioner till
Riksdagen, nemligen:

4:o) enligt beslut denna dag:

e) angående de ändringar i gällande tulltaxe-underrättelser och der-
med sammanhang egande stadganden, som påkallas af det genom Kongl.
förordningen den 15 Maj 1874 införda nya skeppsmätningssätt.

Hans Maj:t Konungen täcktes enligt Statsrådets un-
derdåniga tillstyrkande i nåder gilla berörda förslag,
sådana de finnas detta protokoll bilagda, och befallde,
att i enlighet dermed nådiga propositioner skulle till
Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Aug. Ekmarck.
